

Група учители и ученици от ГПЧЕ се завърнаха от втората среща на партньорите по проект "ОМАС" в град Адриа, Италия.

На срещата нашите представители Гергана Борисова и Гергана Иванова от 9 г клас, Деница и Даниела от 11 а клас имаха възможност да контактуват с ученици от Германия, Румъния, Турция и разбира се домакините от Италия. Те влязоха в няколко учебни часа заедно с един италиански клас. В Италия учениците учат и в събота. Те имат същия брой часове седмично - 32, но ги вземат по-равномерно за 6 дни.

Оценяването е по десетобалната система от 1 до 10. Даниела показва колко е добра по математика, като реши няколко задачи на дъската и получи оценка 10.

В свободното си време италианските ученици любители музиканти се събират с преподавателя си по физика, за да свирят на китара и пиано и да пеят. Те представиха няколко техни любими парчета и ни научиха да "свирим" на вестник.

Италианските любители театрали представиха спектакъла "Процесът срещу Галилей" по техен сценарий и на английски език.

Ученици от друг италиански град Сейнт Анжело ин Вадо изсвириха химните на ЕС и всички страни участнички в проекта - Италия, Полша, Германия, Румъния, Турция и България.

За наша най-голяма радост предложението на Гергана Борисова от 9 г клас за лого на проекта спечели сърцата на всички участници в срещата и бе избрано за лого на проекта.

Ето какво сподели за срещата на партньорите Гергана Иванова от 9 г клас:

"Днес измина седмица, откакто се върнахме от Италия. Замислям се и като на филмова лента виждам всичко преживяно. Спомням си онзи далечен ден през ноември, когато г-жа Маринова ни разказа за проекта и обяви, че ще има конкурс, победителите, от който ще вземат участие в проекта. Помислих, че би било много хубаво да участвам в проекта, защото щях да науча много нови неща, да се науча да работя в екип и какво ли още не. И така реших да участвам в конкурса.

Аз не печеля често, затова не вярвах, че мога да бъда избрана, но много силно се надявах и ето, че дойде деня, в който ми съобщиха, че съм избрана. Винаги съм мечтала как ще посетя някоя чужда страна, как ще опозная някоя друга култура, как ще срещна по-различни хора, но никога не съм си представяла, че това ще бъде толкова скоро и бях на седмото небе от щастие, когато ни извикаха и казаха, че ще участваме в проекта и ще посетим Италия.

Времето измина неусетно и изведнъж се оказах с куфар в ръка пред микробуса, който

щеше да ни отведе до летището. Изпитвах смесени чувства - от една страна бях много, много щастлива, че заминавам, но от друга ми беше мъчно за родителите и приятелите, които оставях тук. Скоро потеглихме на най-голямото пътешествие, което някога съм правила, за да изживеем неща, които ще запомним за цял живот.

През по-голямата част от нашия престой в Италия бяхме в градчето Адриа. Красиво - това е думата, с която бих го описала. Из целия град се носи духът на спокойствието - тези тесни павирани улички, реката, мостовете, катедралата и църквичките, камбаните с техния мелодичен звън, усмихнатите хора те карат да се откъснеш от забързаното ежедневие и да се насладиш на красотата на всичко около теб.

В това градче се срещнах с няколко италиански ученички. Запознанството ми с тях се оказа незабравимо изживяване. От тях научих много нови неща за Италия, за културата им и за начина им на живот. Разбрах, че ние сме много различни, но и много еднакви. Заедно прекарахме прекрасни мигове, за които дълго време ще разказваме. Надявам се да продължим да поддържаме връзка с тях.

Следващата ни спирка беше Венеция. Посетихме я точно по време на карнавала. Той завинаги ще остане запечатан в съзнанието ми - феерия от цветове, хора облечени в чудновати костюми, музика, весела глъчка от всички страни... Там видяхме много неща - синята кула с лъва (символ на Венеция), кулата "Господарят на къщата", катедралата "Сан Малко", двореца на Дожите, музеят "Correr", библиотеката "Marciana", моста Риалто, а те не могат да се опишат с думи. Там научих много нови неща и видях места, които не всеки има възможността да посети, затова много се радвам, че успях да видя това вълшебно късче земя - Венеция!

Дойде времето да си тръгнем и ето че отново изпитвахме онова странно двойствено чувство - щеше ни се отново да видим нашата мила родина, но и не искахме да тръгваме толкова рано. По време на срещата изживяхме толкова много емоции, видяхме и опитахме толкова различни неща, преживяното бе неповторимо.

Много се радвам, че съм част от този проект и че успях да посетя тази красива страна - Италия!"